

ÍRORSZÁG- TRALEE

Erasmus beszámoló

Vitéz Lili
META-Don Bosco Technikum és
Szakgimnázium
2022.06.15-07-13

Tralee-Írország

Erasmus beszámoló

Prológus

Sok várakozás és izgalom után végre kirajzolódni látszott az utunk, ami pedig Írország egyik városába Tralee-ba vezetett. Nagyon örültem, hogy végül sikerült ezt megszerveznie az iskolának úgy, hogy egy osztálytársammal karöltve vágjunk neki ennek az izgalmas útnak. Az utazás közeledtével felgyorsultak az események, egyre jobban izgultam milyen is lesz a kint eltöltött idő, mi mindent kell majd csinálni, milyen a kinti világ és hogy milyen lesz külföldön dolgozni.

2022.06.15-Indulás

Az indulás napján 15:00-kor volt találkozó a reptéren a többiekkel és a tanár úrral. Végül összesen hárman utaztunk ki Írországba. A becsekkolás könnyen ment és hamar átjutottunk a security check részen is. Mindenki nagyon várta már az utazást és a repülő utat. Sajnos nem meglepő módon késett a gépünk több mint egy órát így a reptéren töltött időnk hosszabbra sikeredett. Végül este háromnegyed tíz felé érkezett meg a gépünk a shannon-i reptérre.

Ott is minden gyorsan ment, mire a csomagátvételhez jutottunk már a taxi is várt ránk kint. (Szegény taxi sofőr nagyon sokat várt ránk a gép késése miatt☹). A három órás repülő út után még egy másfél-két órás út várt ránk, hogy végre megérkezzünk a szállodába. Éjfél körül meg is érkeztünk a Manor West Hotel-be, ami csodaszép volt, nagyon ízlésesen volt elrendezve minden. A recepciósn egyből fogadott minket és már meg is kaptuk a szobánk kulcsát. Már itt az meglepetésként ért, hogy mindenki végtelenül kedves volt és érdeklődő. Gondoltak ránk és kaptunk kis szendvicseket vacsora gyanánt. A szállodai szobánk nagyon szép és jó elosztású volt, így az ott eltöltött egy hónap nagyon jól telt. Hárman pont kényelmesen elfértünk benne, mindenkinek meg volt saját tere.

2022.06.16-Tralee felfedezése

Az első teljes napunkat városnézéssel töltöttük, de előtte még megismerkedtünk az egyik főnökünkkel Anne-Marie-vel, aki megmutatta nekünk, hogy mivel is fogunk péntektől kezdve foglalatoskodni. Ilyen feladatok voltak például az ágyazás, portörlés. Bemutatott pár éppen dolgozó szobalánynak, megmutatta hova kell majd jönnünk másnap reggel. Ezek után sétáltunk a városban, ami harminc percre volt a szállodától. A séta közben rengeteg jellegzetes ír házat láttunk (furcsa lett volna, ha nem olyanokat látunk) és meglátogattunk a St.John's katolikus templomot majd utána a híres Rózsa kertet ahol 35 féle rózsa

Blennerville Windmill

Mikor odaértünk a szélmalomhoz és jegyet akartunk venni, ott volt a nap sokadik nagyon kedves pillanata. Sokszor kérdezték meg, hogy hogy vagyunk, odafigyelnek és segítik egymást. Erre jó példa volt, mikor jegyet akartunk venni és a jegyszedő férfi csoportos jegyet adott el nekünk olcsóbban. Nagyon kedves gesztus volt ez tőle. Miután egy rövidfilmet megnéztünk a szélmalom történetéről egy rövid kis kiállítást néztünk meg arról, hogy ott mi minden készült és hogyan. Ezt követően életem talán egyik legjobb idegenvezetésén vehettem részt ahol az idegenvezető nő olyan hihetetlen érdekes módon mesélte el és mutatta be a szélmalom működését, hogy az egy életre szóló élmény volt számomra. Minden érthető volt és érdekes majd az idegenvezetés után még a környékről is mesélt, majd amikor megtudta, hogy külföldiek vagyunk egyből szuper városokat, helyeket ajánlott nekünk, amit mindenképpen meg kellett nézzünk. Ilyen ajánlás volt Dingle városa szóval úgy döntöttünk, hogy akkor az első szabadnapunkon oda fogunk ellátogatni. A látogatás után a tanár úr nagy örömeire még tovább sétáltunk kifelé egy sétáló úton ugyanis közelebből akartuk látni az óceánt, majd egy aranyos kis pihenőben leültünk az óceán mellett és megebédeltünk. Sajnos az óceánt alig láttuk, mert apály volt, de így is nagyon szép helyeken jártunk. Ebéd után visszaindultunk a városba, hogy ezt a napot megkoronázzuk egy Guinness sörrel. A főtéren találtunk is egy szimpatikus kocsmát és már kértük is a sört. Személy szerint nekem nem ízlett, mert nagyon keserű, de a többieknek igen. A nap hátralevő részében csak pihentünk a szállodában és készültünk a másnapra.

2022.06 17-19- Első munkahét

Reggel izgatottan és sok kérdéssel keltünk, gyorsan elkészültünk és indultunk is le a megbeszélthelyre a megbeszélthely időpontban. Itt találkoztunk a szobalányokkal/fiúkkal majd Anne-Marie megmutatta egy szobában feladatunkat. A munkánk abból állt, hogy meg kellett ágyazni a kiosztott szobákban. Az elején kicsit nehéz és fárasztó volt, hogy egy szobát egyedül csináltam majd Annával (osztálytársammal) ketten csináltunk, mert sokkal gyorsabban tudtunk haladni. A munka lényege az volt, hogy minden szobalánynak/fiúnak segítsünk, ezáltal megspórolnak nekik csomó időt. A hét közepére már kezdett beállni a rendszer reggel 10:00-tól munka majd 11:00-tól reggeli, ami 15 perc majd munka megint 15:00-tól ebéd, és ha mindent jól csináltunk, akkor általában ebéd után már végeztünk is. A reggeli is meg az ebéd is általában nagyon finom volt és laktató. Azokat ettük reggelire, ami megmaradt a szállodalakók sédasztalos reggeliéből vagy néha azt kaptunk, amit kértünk. Ebédnél pedig általában 3-4 étel közül lehetett választani. A legtöbb munkatársunk külföldi volt, leginkább ukránok, lengyelek és oroszok. Volt, aki alig tudott angolul, szóval eleinte nehéz volt magunkat megértetni, mert ha oda ment az ember hogy segítsen, akkor inkább elküldtek, mert nem értették mit akarunk. A hét végére az is kialakult, hogy a hétfő és a kedd lesz a szabadnapunk. Az első hét viszonylag gyorsan eltelt és a hétfővégre már egyre jobbak és jobbak lettünk, ezáltal még nagyobb segítség is.

2022.06.20-Dingle

Az idegenvezető javaslatára indultunk el felfedezni ezt a várost. Dingle-be az út egy óra volt busszal és a jegy 17 euró volt. Lehetett volna olcsóbb is, de az elején nem mertünk diákjegyet venni, mert féltünk, hogy a mi diákunk nem elfogadott itt. A buszok nagyon kulturáltak és kényelmesek voltak, nagyon gyorsan eltelt az út. A busz pont a kikötőben tett le minket, ami már csak azért is volt jó, mert egyből megcsapott minket a finom sós víz illata. Már az előző nap megpróbáltunk felkészülni a városból, hogy mit érdemes megnézni, emiatt nagyon céltudatosan indult a túránk. El is indultunk egy kis romhoz, ami az óceán partján van, de a Google térkép éppen nem volt a segítségünkre. Az a sztereotípiánk, hogy az írek kedves

emberek, ezen a napon is bebizonyosodott,

ugyanis az első hölgy,

akit leszólítottunk segített nekünk, hogy hogyan is kell oda eljutni. A romhoz vezető út az óceán partján vezetett, ami eszméletlenül szép volt, arról nem is beszélve, hogy csodaszép időt fogtunk ki. Mikor odaértünk a középkori romhoz találtunk egy eldugott kis strandot, ahol alig voltak emberek, viszont gyönyörű kilátás tárult az ember szeme elé. Itt kicsit letáboroztunk, megáztattuk a lábunkat az óceán vizében, elfogyasztottuk az itteni legfinomabb Tesco-s fánkot és közben ámultunk és bámultunk milyen szép helyen is vagyunk. Néztük a festői tájat és közben szívtuk magunkba a nap melegét. Ezt követően visszaindultunk a városba, hogy

azt is felfedezhessük milyen is igazából. Ebben a kikötővárosban rengeteg volt az étterem és rengeteg hallal kapcsolatos különlegességet árultak. Azért a biztos, hogy Írország nekünk, magyaroknak drága ország, mert volt olyan hely ahol 13 euróért csak egy hamburgert kapott az ember. De a borsos árak mellett nagyon elbűvölő város volt Dingle. Csodaszép temploma van és a színes házak vidámságot sugároznak. Az utolsó órában már csak pihentünk a kikötőben a lábunkat lógatva és beszéltük a nap eseményeit, hogy mennyi minden szép dolgot láttunk ma ebben a városban. Természetesen mindketten leégtünk, hiszen a hideg idő ellenére a napsugárzás nagyon erős, így amikor visszaértünk a szállodába és a recepciós meglátott mindet és megkérdezte milyen volt a szabadnapunk elég volt ránk néznie és ő már látta, hogy ha leégtünk, akkor csak szép időnk és jó napunk lehetett.

2022.06.21-Második szabadnap

Sajnos a rossz időjárás miatt ezen a napon nem mentünk nagyon messze viszont így volt lehetőségünk még jobban megismerni Tralee városát. Nagyon aranyos kis város hatalmas parkokkal, nagyon sok szép színes házzal és falfestményekkel. Minden a Guinness körül forog, szóval bárhová néz az ember a városban valamilyen utalás lesz a sörre. Nagyon szeretik az élő zenét ezért reggeltől estig élőzene szól a városban napszakhoz megfelelően. A délutáni sétánknak köszönhetően beleszálltunk egy kis jótékonysági zenélésbe ahol kisgyerekek csoportokban kint ültek kétutcánként és zenéltek és ezzel gyűjtöttek pénzt egy adott alapítványnak. A napunk hátralévő részét azzal töltöttük, hogy megterveztük a következő szabadnapunk programjait részletesen, hogy miket érdemes megnézni és hova is menjünk pontosan.

2022.06.22-26-Második munkahét

A hét elején sikerült megismerkednünk egy másik főnökkel, Vilma-val, aki a köszönés után egyből közölte velünk a jó hírt, hogy használhatjuk a szállodai Spa-t meg a Gym-et is, ha akarjuk. Annával nekünk nem is kellett több, mert még aznap kipróbáltuk milyen is itt egy Spa. Az igazság az, hogy otthon az a minőség, ami ott volt már egy kezdő három csillagos szállodában is megtalálható, sőt ott még több dolog is van. Volt egy szép nagy úszómedence és egy jakuzzi meg egy gőz kabin és egy szauna. Persze azért kellemesen el lehet ütni itt az időt és nem olyan rossz ez csak valamiért nekünk sokkal nagyon elvárásaink voltak ezzel kapcsolatban. A munka hasonlóképpen telt, mint az első héten azzal a kivétellel, hogy már kezdtünk hozzászokni az itteni étkezési rendhez. Az első héten még vettünk reggelinek valót és reggel kilenckor reggeliztünk, mert a 11 órás reggeli messzinek tűnt. De ez a szokásunk szépen lassan kezdett elfelejtődni. Szerencsére a szálloda mellett egy hatalmas bevásárló központ található, így ha bármi kellett nem kellett átsétálni a központba, hanem csak elég volt oda átugrani és megvenni. Ezen a héten már sikerült jobban megismerni a többieket és kiderült, hogy volt egy magyar dolgozó is köztük, ami igazán meglepett minket. Egyre többen bíztak már meg bennünk és szívesen kérték a segítségünket, sőt már egy páran a nevünket is megjegyezték. A konyhában is lett egy két barátunk ugyanis az egyik ott dolgozó mindig nekünk adta ebéd után a megmaradt sütitket így volt, hogy valamelyik nap desszertünk is volt neki hála. A munka hol sok volt, hol pedig kevés. Volt, amikor háromig alig végeztünk, volt, amikor egykor már mindenki az utolsó szobáját takarította. Ha kevés munka volt, akkor azért kaptunk olyan apró munkákat, mint például az ajtók üvegének a takarítása vagy éppen a mosdók átnézése, hogy minden tiszta-e.

2022.06.27- Ballybunion

Reggel korán keltünk ugyanis az első busszal kellett indulnunk, mert az utolsó busz három körül indult onnan haza és a lehető legtöbb időt akartuk ott tölteni. Az írek arra vannak berendezkedve, hogy mindenkinek van egy kocsija és bárhova bármikor el tud jutni viszont, akinek nincs, neki nagyon beszűkülnek a lehetőségei. Emiatt Ballybunionban csak 5 óránk volt összesen, ami alatt mi rengeteg dolgot akartunk megnézni. Ebbe a városba megint csak nem a város miatt mentünk, hanem a természeti látványosságok miatt. Ballybunion-nak van egy csodaszép és óriási óceánpartja, ami homokos és itt is található egy kis várrom a 13. századból. Ezen a napon nem volt a legszebb időnk, mert igen erősen fújt a szél, de amikor az óceánparton voltunk kisütött a nap! Lenyűgöző volt látni a hatalmas óceánt, ahogy hullámozik és szerencsénkre pont apály volt, emiatt nagyon mélyre be tudtunk sétálni. A hatalmas óceánparti falakban voltak kisebb nagyobb barlangok és ennek a falnak a tetején kezdődött a Cliff walk, ami elkalauzolta a látogatót a Virgin rock-hoz meg a Nun's beach-hez, ahova nem lehet lemenni. Miután kinéztük magunkat az első strandon elindultunk a Cliff walk-on ami egy kb. félórás séta a magas partokon

csodálatos kilátással az óceánra és azt is láthattuk miként tör magának utat a víz a szikláknak. Itt sajnos nem találtunk hiteles forrást, hogy miért Virgin rock és miért Nun's beach viszont elképesztően gyönyörű volt. Amikor a sziklához értünk úgy döntöttünk ennél szebb helyen nem tudunk ebédelni ezért itt ejtettük meg az étkezést. Majd utána elindultunk visszafelé, mert még volt időnk és a part másik felét is meg akartuk nézni. Útközben nagyon

elcsodálkoztunk, mert amíg mi jól felöltözve és még az esőkabát kapucnija is jól a fejünkre húzva sétáltunk az erős szél miatt addig az ír gyerekeken, akik jöttek velünk szembe csak egy rövidnadrág meg pulóver volt. Amikor visszaértünk a kiindulási pontunkhoz elindultunk az ellentétes irányba, mert ott láttunk egy kis félszigetet ahova mi még be akartunk sétálni. Mikor odaértünk rengeteg kagylóval találtuk szembe magunkat így tartottunk egy rövid kagylógyűjtési akciót, majd tovább sétáltunk a tényleg apró félszigeten. A vicces része itt kezdődik a történetnek ugyanis nem számoltunk a dagállal és ahol besétáltunk a szigetre ott már víz volt visszafelé menet. Kicsit megijedtünk és Anna elindult köveken ugrálva, hogy majd úgy simán kiérünk viszont a víz túl gyorsan nőtt és már nem volt több kő. Így maradt az az opció hogy átszaladunk cipőstül, amíg még nem túl nagy a vízszint. Emiatt a kis történet miatt gyorsan meg is látogattunk egy kávézót és beültünk melegedni, mert azért nem volt olyan jó idő, hogy vizes lábbal sétáljon az ember. Viszont ott finomat ettünk és még az angol fekete teát tejjel is kipróbáltuk (nem lesz a kedvencem). A dagályos incidensnek köszönhetően meg izgalmasabb napot zárhattunk és készülhettünk a holnapra ugyanis egy nagyváros volt az úticél, ami tőlünk két és fél órára volt található.

2022.06.28-Cork

Korán reggel már indultunk is a buszpályaudvarhoz és végre találtunk valakit, aki segített nekünk, hogy van-e lehetőségünk diákjegyre magyar diákigazolvánnyal. Természetesen a válasz igen volt így hát szerencsére nem olyan drágán utaztunk Cork-ba. A buszút megint csak nagyon gyorsan eltelt szinte nem is érződött két és fél órás útnak. Amikor a nagyvárosba értünk első dolgunk az volt, hogy elmentünk enni majd megcsodáltuk a Szent Patrik hidat, és kétszer át is mentünk rajta. Cork-nak már igazán nagyváros feeling-je volt. Miután megcsodáltuk a hidat

tovább sétáltunk a városban ugyanis meg akartuk látogatni a híres piacukat az English Market-et. Ez a hely nagyon hasonlít a vásárcsarnokhoz csak talán egy kicsivel kisebb volt. Mindenesetre nagyon szép díszes volt és telis-tele volt emberekkel. Hús pultról kezdve a sajton, a teán át egészen az olíva boggyó pultig minden megtalálható volt itt. Nagyon hangulatos volt ott sétálni és nézelődni. Piacozás után egy ingyenes kiállítást siettünk megnézni az Crawford Városi Művészeti Galériába ahol megtekinthettük a 18-21. századi britbrit és ír festményeket, színes üvegeket és a klasszikus szobrokat. A múzeum ahhoz képest, hogy ingyenes nagyon kulturált és felszerelt volt.

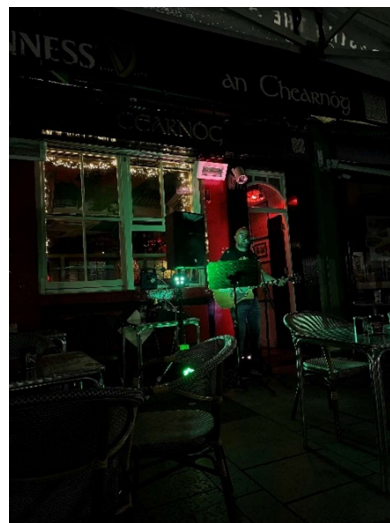
Blarney Kastély

A múzeumot követően felszálltunk egy emeletes buszra, ami elvitt minket a Blarney kastélyba, ami 10 km-re található Cork-tól. Ugyanis itt található Írország egyik legmagasabb tornya. Másrésről itt található a Blarney kő, amit ha megpusztil az ember a szónoki beszéde fejlődni fog. A követ nagyon érdekes módon lehet megpusztilni. Mindenkinek, javaslom, hogy nézzon utána hogyan is kell, és ha már ott van, próbálják is ki. Én természetesen kipróbáltam, kicsit ijesztő volt, de megérte. A kastély maga is nagyon érdekes és a hozzá tartozó hatalmas kert még inkább. A kastély látogatása után sétáltunk egy hatalmasat a kertben ahol még számos érdekesség található. Mindenféle virágos kertek, méhészetek, lovak és még egy hatalmas tó is. A kellemes sétánk után visszamentünk Cork városába, hogy még a maradék időnkben tudjunk egy nagyot sétálni. Mikor Blarney-ben felszálltunk a buszra megint elért minket az írek kedvessége ugyanis a buszon nem lehetett fizetni a sofőrnek, viszont ő csak azt mondta nekünk, hogy "Ha fizetni akarunk, akkor várjuk meg a következő buszt, de ha nem akkor szálljunk fel".(Milyen kedves ☺). Az utolsó órákban sikerült sétálnunk egy jó nagyot kedvünkre majd felszálltunk a hazainduló buszunkra.

2022.06.29-07-03- Harmadik munkahét

Ez a hét is sok munkával telt, mint a többi. Mindig volt valami aktuális izgalom, amiről a nap folyamán lehetett beszélni. Megismerkedtünk egy másik felettessel Agnieszka-val, akit a hónap végére nagyon megkedveltünk. A hét végén Annával úgy döntöttünk, hogy megnézzük az itteni éjszakai életet és bemegyünk este a városba. Amit legelőször észrevettünk az az, hogy minden NAGYON drága, viszont jó minőségű. Mindenhol élőzene szól, aminek nagyon kellemes hangulata van. Itt minden viszonylag korán bezár az otthoni kocsmákhoz képest, de azért zárásig minden kocsmá tele van és bőszen isznak is az emberek.

2022.07.04- Szabadnap

Ez a napunk az aktív pihenésről szólt leginkább, mert a nehézkes tömegközlekedés miatt nem tudtunk messzebbre menni sok átszállás nélkül. Megírtuk a képeslapjainkat, élveztük, hogy pihenünk, és nem csinálunk semmit, de azért elmentünk sétálni meg enni a városba, illetve egy múzeumba, amit csak ezen a napon tudtunk meglátogatni. Készültünk a másnapra, mert akkor még utoljára tudtunk utazni egyet. Érdekes volt számunkra, hogy nagyon későn megy le itt a nap, így nagyon sokáig világos van. Este negyed tízkor van a naplemente, ami egészen hihetetlen és ha nem felhős az ég, akkor még gyönyörű is. Ilyenkor még kifejezetten erősen süt a nap.

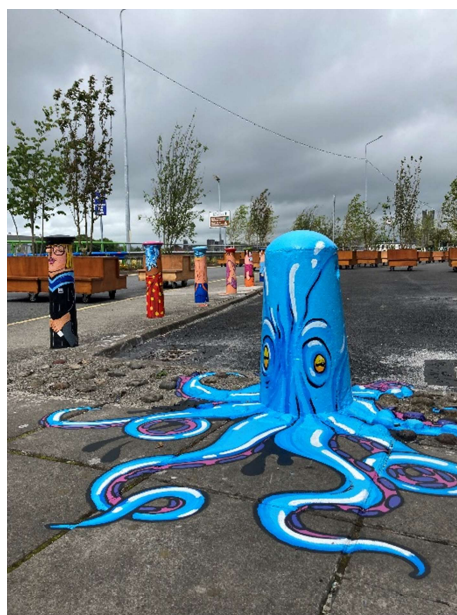
2022.07.05-Limerick

Ezen a napon Limerick-be indultunk, hogy felfedezzük azt a várost is. Ide csak két óra az út és áthaladunk Írország legszebb faluján Adare-n. Csak ebben a kis faluban több volt a turista, mint Limerick-ben összesen éppen, ezért mi nem is sajnáltuk, hogy itt nem tudtunk időt tölteni. A buszról leszállva el is kezdődött a napi kalandunk. Első utunk a Szent Mária katedrálishoz vezetett, viszont a belépőt nagyon drága volt szóval úgy döntöttünk, hogy ez alkalommal csak az ingyenes tárlatot néztük meg majd elindultunk a folyóponton a

János király várába ahol egy roppant érdekes és modern kiállítás keretein belül megismerkedhetünk a vár és a királyok történetével. Aztán a kiállítás a várudvarában és a romoknál folytatódott ahol mindenki kedvére nézelődhetett. Szerintem összességében nagyon jó kiállítás volt és nagyon szép, megéri ide ellátogatni. A kilátókból nagyon szép panoráma

nyílik a városra és majdhogynem be lehet látni az egészet. A templom és a Vár látogatása után parkokat néztünk meg. Az egyik parkban (People's park) található egy nagyon giccses, de annál szebb kút, ami 1877-ben építettek oda. Amikor éppen a parkban voltunk olyan szépen kisütött a nap, hogy leültünk a fűbe pihenni és élveztük az itteni levegőt és a szép időt. Ahhoz tudnám hasonlítani, mintha a Margit szigeten piknikeztünk volna. Itt találhatóak street art-ok, amik egy társulat művei, akik ezzel szeretnék Limerik városát színesebbé tenni. Ezek után jött a szokásos városban ténfergés és kedvünk szerint csak sétálgattunk és kerestünk rejtett kincseket. Itt található a Hunt múzeum is.

2022.07.06-10- Utolsó munkahét

Talán ez a hét volt a legkönnyebb hetünk minden nap nagyon gyorsan telt el és nem is volt sok munka. Egyre jobban kezdtük érezni a végét ennek az egész kalandnak és talán ez hajtott minket előre. Ezen a héten volt talán a legtöbb szívmengető eset. Volt egy pár szobalány, akik a nap végén adtak nekünk valami apróságot ezzel is meghálálva, hogy segítünk és segítettünk nekik. Erre a hétre már mindenki beszédesebb lett, mindenki érdeklődött, hogy milyen Magyarországon élni, van-e honvágyunk. Az utolsó napon Agnieszka megmutatta nekünk nagyon részletesen, hogy hogyan is érdemes elmenni az Aquadome-ba (mivel az utolsó napokra ez volt a tervünk) és hogy még miket érdemes ott körülötte megnézni. Az Aquadome-ba volt lehetőségünk elmenni ingyen a szálloda jóvoltából. Itt már az utolsó napokban mindenkitől elkészöntünk, hiszen volt, akit nagyon megszerettünk már ez a rövid idő alatt is, ezt a kép bizonyítja. Én Tanja-val egy kedves orosz hölgygel lettem nagyon jóban, aki azt mondta nekünk, hogy jövőre is vár minket vissza!

2022.07.11-13-Utolsó három nap

11.-én a névnapom alkalmából Annával elmentünk reggelizni egy aranyos kis kávézóba, ahol a kellemes kis ajándékot kaptam, a palacsintát meg alma levét nem számoltak fel nekünk a végén és ezt csak később realizáltuk. Ami az Aquadome-ot illeti nekem személy szerint nem tetszett annyira, mint vártam. Két csúszda van meg egy nagy medence, amiben sok másik kicsi található. Családoknak tényleg jó, mert ez inkább kisgyerekeknek való hely. Ami számunkra furcsa volt, hogy meleg vizes medence nem is volt, még a jakuzzi is hideg volt. Ezenkívül mindenféle szauna és gőz kabin volt. Ennek a helynek az ára is szerintünk nagyon borsos volt ahhoz képes, hogy mennyi minden volt ezen a helyen. Mindenesetre kellemesen pihentünk ott és nagyon jól éreztük magunkat. Hazafelé arra sétáltunk természetesen amerre Agnieszka mondta és tényleg nagyon különleges volt arrafelé visszamenni a szállodába. Következő napunk

tulajdonképpen csak a pakolással ment el, aznap már nem volt más programunk. A délutánt azzal töltöttük, hogy kis szuveníreket, ajándékokat vásároltunk az itthoniaknak.

Szerdán mindenki izgatottan kelt és készülődött. Mikor kicsekkoltunk megkerestük a főnököket és adtunk nekik egy kis ajándékot meghálálva nekik ezt az egy hónapot. Ugyanígy tettünk a szobalányokkal is. Természetesen a szállodától is kaptunk kis szuvenírt, ami nagyon jól esett nekünk. A taxi kettőkor jött értünk és még a háromórás út előtt várt ránk egy másfél-két órás út a reptérre. Kicsit izgultam, hogy minden rendben menjen, és ne késsen sokat a gép. Szerencsére minden a legnagyobb rendben ment, időben odaértünk a reptérre és a csomagleadás is simán ment. A repülőút is nagyon kellemes volt a fel és leszállást szinte meg sem éreztük. Az úton összegeztük az elmúlt hónapunkat, felidéztünk pár jó emléket és végtelenül hálásak vagyunk, hogy eljöhettünk ide kipróbálni magunkat és megismerni rengeteg új embert és egy másik, különlegesen szép országot.

Összegezve nagyon szép utunk volt és hasznos élmény volt ez számomra és nagyon örülök, hogy sikerült ide eljutnom.